

Tấm gương người cán bộ HIẾN ĐẤT XÂY NHÀ VĂN HÓA

NHƯ THÙY

Cứ mỗi lần tổ chức họp dân hay liên hoan văn nghệ tại nhà văn hóa bản, đồng bào Vân Kiều ở bản Khe Dây, xã Trường Xuân (huyện Quảng Ninh, tỉnh Quảng Bình) đều nhớ và cảm ơn “cái bụng rất tốt” của gia đình Hồ Soa, người cán bộ Mặt trận xã đã hiến đất ở của nhà mình để xây dựng nhà văn hóa nằm ngay giữa bản. Không chỉ có vậy, gia đình ông luôn luôn nhiệt tình hướng dẫn người dân phát triển kinh tế để vươn lên xóa đói giảm nghèo.

Dứng ngắm nhà văn hóa bản Khe Dây đã được xây dựng khang trang, Hồ Soa cảm thấy rất phấn khởi, bởi dự định xây dựng nhà văn hóa làm nơi sinh hoạt cộng động cho bà con trong bản Khe Dây đã được anh ấp ủ, hình thành từ lâu. Hồ Soa chia sẻ: “Trước đây mỗi lần tổ chức sinh hoạt bà con trong bản Khe Dây để phổ biến các đường lối của Đảng, hay những dịp hỗ trợ con giống... bản gặp khó khăn khi tìm ngôi nhà rộng rãi để triển khai. Với lại thủ tục tín ngưỡng của gia chủ khi cho mượn nhà là phải có chai rượu để trình báo với tổ tiên cũng gây phiền hà cho mọi người”. Hiểu được mong muốn của bà con là có được một ngôi nhà để làm nơi sinh hoạt cộng đồng, Hồ Soa đã nhiều lần đề xuất với cán bộ xã nhưng nhận được cái lắc đầu bởi nguồn vốn xây dựng cơ sở hạ tầng của địa phương hạn hẹp.

Trong một lần gặp ông Ngô Đình Hướng, Trưởng phòng Văn hóa - Thông tin huyện Quảng Ninh, Hồ Soa đem chuyện xây dựng nhà văn hóa bản Khe Dây ra chia sẻ thì nhận được cái gật đầu đồng ý giúp đỡ. Bởi lúc đó, thực hiện chương trình xây dựng nông thôn mới, các đoàn thể Hội Nông dân, Hội Cựu chiến binh, Đoàn Thanh niên huyện Quảng Ninh đang có kế hoạch giúp đỡ địa phương vùng sâu, vùng xa, vùng khó

khăn xây dựng nhà văn hóa với số tiền 300 triệu đồng. Khi tìm được nguồn tài trợ để xây dựng nhà văn hóa, đồng bào bản Khe Dây ai cũng vui mừng. Thế nhưng, kế hoạch xây dựng nhà văn hóa bản lại gấp trở ngại khi không tìm được vị trí thích hợp.

Nhận thấy diện tích đất ở của gia đình mình còn rộng rãi, có thể xây dựng được nhà văn hóa bản nên Hồ Soa quyết định bàn với vợ hiến tặng cho bản hơn 200 mét vuông đất ở trong vườn nhà mình. “Lúc đầu vợ miềng cũng phản đối lắm vì diện tích đất đó có thể trồng cây ăn quả, làm nhà cho thằng con trai nhưng miềng nói, mình là đảng viên lại là cán bộ nên phải gương mẫu ủng hộ để mọi người tin tưởng. Mình vì mọi người thì mọi người cũng vì mình để đóng góp ngày công, sức lực để xây dựng nhà văn hóa. Bà con Vân Kiều không chỉ muốn phát triển kinh tế mà còn lưu giữ, trao truyền văn hóa nên nhà văn hóa bản Khe Dây là địa chỉ sinh hoạt cộng đồng để gắn kết mọi người”, Hồ Soa chia sẻ.

Để tạo cảnh quan xanh - sạch - đẹp nơi nhà văn hóa bản, bà Hồ Thị Hòa đã bàn với chồng trồng thêm nơi sân nhà văn hóa bản mấy cây lộc vừng được bunting từ trong vườn nhà. Với vai trò là Chi hội trưởng Chi hội phụ nữ bản Khe Dây, bà Hòa thường xuyên tuyên truyền, hướng dẫn bà con nâng cao

Phong trào “TDĐKXDĐSVH”

ý thức chấp hành tốt đường lối, chủ trương của Đảng, chính sách pháp luật của Nhà nước, phát động các phong trào thi đua yêu nước.

Ngày khánh thành, 34 hộ dân trong bản, ai cũng vui mừng, cảm ơn Đảng và Nhà nước đã quan tâm và không quên năm chặt bàn tay Hồ Soa, Hồ Hòa người con của bản đã có tấm lòng thơm thảo hiến đất ở để xây dựng nhà văn hóa.

Không chỉ quan tâm đến đời sống văn hóa tinh thần của bà con, gia đình Hồ Soa còn là điển hình trong phong trào xóa đói giảm nghèo của xã Trường Xuân. Lớn lên giữa rừng núi, Hồ Soa nhận thấy cuộc sống của bà con còn nghèo khó do tập quán canh tác còn lạc hậu. Từ nhiều đời nay, người Bru-Vân Kiều chỉ quen với việc lên nương làm rẫy hoặc khai thác nguồn sống từ rừng mà không thấy ai mạnh dạn nghĩ đến chuyện trồng rừng hay làm giàu từ rừng. Nhìn những vật đồi trọc, Hồ Soa nghĩ mình phải trồng cây thì mới có rừng và phát triển kinh tế rừng lúc đó cuộc sống mới thay đổi, cái nghèo cái đói không còn đeo đẳng nữa.

Một ngày cuối năm 1994, Hồ Soa lên UBND xã Trường Xuân để xin nhận đất đồi để trồng rừng. Khi được giao 10 ha đất ở vùng đồi trọc gần nhà, ngày ngày Hồ Soa kiên trì đào từng luống hố để trồng cây. Để khắc phục khó khăn, anh đã tìm đến những vườn ươm cây bạch đàn, keo lá tràm để “mua chịu” về trồng rồi trả dần theo thỏa thuận. Cuối năm 1996, những vật đồi trọc đã được gia đình Hồ Soa trồng phủ kín bằng các loại cây bạch đàn, keo lai, tràm hoa vàng.

Có công mài sắt có ngày nên kim, đến năm 2001, diện tích 10ha rừng đã mang về cho gia đình Hồ Soa những khoản tiền từ công sức mồ hôi đã bỏ ra. Có thêm đồng vốn, gia đình ông tiếp tục nhận thêm 4ha đất đồi trọc để trồng và phát triển thêm mô hình vườn rừng, ao chuồng. Đến nay,

Nhà văn hóa bản Khe Dây được xây dựng trên nền đất hiến tặng của gia đình ông Hồ Soa **Ảnh: X.T**

từ diện tích rừng trồng kết hợp với chăn nuôi đã mang về cho gia đình ông khoản thu hàng năm hơn 200 triệu đồng để trang trải cuộc sống.

Điều đáng nói, khi mô hình trồng rừng mang lại hiệu quả kinh tế khá cao, gia đình Hồ Soa không giữ riêng cho mình mà tận tình hướng dẫn cho bà con trong thôn bản. Vợ chồng ông luôn nhiệt tình đến từng khoảnh đồi để tận tay hướng dẫn bà con kỹ thuật trồng cây, cách thức chăm sóc và phòng bệnh. Nhờ sự hướng dẫn của gia đình Hồ Soa nên đến nay, hơn 1000 ha đất đồi ở Trường Xuân xanh mướt màu xanh đang cho thu nhập hàng trăm triệu đồng cho bà con nơi đây.

Với những nỗ lực của mình, Hồ Soa được đồng bào tín nhiệm cử làm trưởng bản rồi bầu vào Ban Thường vụ Đảng ủy xã, giữ chức Chủ tịch Ủy ban Mật trận xã Trường Xuân. Trên cương vị mới, Hồ Soa tiếp tục chia sẻ những kinh nghiệm trong phát triển kinh tế, đồng thời tuyên truyền cho bà con những chủ trương của Đảng, pháp luật của Nhà nước; vận động bà con thực hiện chương trình xây dựng nông thôn mới... ■

N.T